

zástupcem ministerstva obchodu, podrobiti trestu, nebylo-li učiněno pro oklamání.

V tomto návrhu pohřešila však nejvyšší zdravotní rada v § 12 stíhání činnosti uvedené pod čís. 3 návrhu k § 11, totiž chování na prodej nebo prodej pod falešným označením z nedbalosti. Tomuto přání nejvyšší zdravotní rady vyhověl výbor, poněvadž — podle jeho úvah — »nelze popřít, že i chování na prodej a prodej zboží pod falešným označením může se dít z nedbalosti«, a pojal dodatečně do návrhu § 12 i bod čís. 3 § 11 a dal mu doslov: »§ 12. Kdo by jednání v § 11 pod čís. 2, 3 a 4 označená spáchal z nedbalosti, stane se vinen rovněž přestupkem...« (dodatečná zpráva, příloha 972 stenografického protokolu). Leč v tomto doslovu neprošel návrh výboru, nýbrž ve shodě s doslovem II. vládní předlohy vyloučil návrh II. výboru číselné uvedení čís. 3 § 11 z § 12, jemuž dal tento doslov: »§ 12. Kdo by jednání v § 11 pod čís. 2 a 4 označená spáchal z nedbalosti, nebo z nedbalosti na prodej choval nebo prodával potraviny, které pro oklamání opatřeny jsou falešným označením, stane se vinen přestupkem« a v tomto doslovu stal se § 12 předpisem zákonným.

Z této konečné stylisace zákona a z celého postupného vývoje tohoto předpisu vyplývá, že samo o sobě nemělo býti podkladem trestného činu, když někde z nedbalosti chová na prodej nebo prodává zboží »falešně označené«; vždyť jinak by byla úplně vyhovovala ve výborovém návrhu původně navržená změna. »Kdo by jednání v § 11 čís. 2, 3 a 4 uvedené...« a nebylo by třeba oné zajisté stylisticky, avšak i věcně závažné změny, jak se v II. návrhu stala a konečně i jako definitivní doslov zákona přijata byla. Objektivně je tudíž skutková podstata přestupku § 12 (nehledíc k činnosti podmíněné ustanoveními § 11 čís. 2 a 4 do § 12 pojaté) dána, opatřila-li osoba od obviněného odlišná potraviny za účelem oklamání úmyslně falešným označením a obviněný takto označené potraviny z nedbalosti na prodej chová nebo prodává. Byly-li potraviny opatřeny falešným označením jen z nedopatření — v souzeném případě zaměstnancem obviněného —, není tu po objektivní stránce skutkové podstaty § 12 ze dne 16. ledna 1896, čís. 89 ř. z. z roku 1897.

Čís. 5119.

Zákon čís. 108/33 Sb. z. a n. o ochrane cti.

Mylný je názor, že omyl autora môže byť omluviteľný le n tým, že autor čerpal zpravu z v e r e j n é h o tvrdenia, že sa určitý čin stal.

K otázke beztrestnosti novinárskeho referátu o jednaní úradov.

(Rozh. zo dňa 6. novembra 1934, Zm IV 496/34.)

Mestská rada v U. zistila, že firma M., prevádzajúca stavbu mestského vodovodu, účtovala určitú sumu za izoláciu potrubia vo smluvnom prevedení, vo skutočnosti však dodala izoláciu slabšiu. Preto sa

mestská rada usniesla navrhnúť, aby na firmu M. bolo podané trestné oznámenie. Obžalovaný P. R. napísal a obžalovaný M. K. ako zodpovedný redaktor uverejnil v novinách článok o dotyčnom pojednávaní mestskej rady, v ktorom medzi iným uviedol, že mestská rada konštatovala, že v tomto prípade bol nad všetku pochybnosť firmou M. spáchaný podvod, a preto sa usniesla urobiť na ňu trestné oznámenie pre podvod. Firma M. podala na oboch obžalovaných obžalobu pre prečin pomlavy. Autor článku nabíedol a previedol dôkaz pravdy. O b a s ú d y n i ť š í c h s t o l í c s p r o s t i l y o b ť a l o v a n ý c h p o d ľ a § 326, čís. 3 tr. p. obžaloby (vrchný súd z dôvodu uvedeného v § 6 (2), lit. b) zák. čís. 108/33 Sb. z. a n.).

N a j v y š š í s ú d t a k z m ä t o č n ú s ť a ť n o s ť h l a v n e j s ú k r o m n e j ť a l o b k y n e a k o a j z m ä t o č n é s ť a ť n o s t i o b ť a l o v a n ý c h č i a s t o č n e o d m i e t o l , č i a s t o č n e z a m i e t o l .

Z d ô v o d o v :

Proti rozsudku vrchného súdu podali zmätočnú sťažnosť: 1. hlavná súkromná obžalobkyňa na základe § 385, č. 1 a), c) tr. p., 2. obžalovaní M. K. a P. R. v smysle § 385, č. 1 a), c) tr. p. Hlavná súkromná obžalobkyňa v smysle § 385, č. 1 a), c) — správne len podľa lit. c) — za dôvod zmätočnosti uplatňuje, že obžalovaní omylne boli oslobodení na základe § 6, odst. 2 b) zák. č. 108/1933 Sb. z. a n., lebo a) sa nehájili omluviteľným omylom; b) nejednali vraj vo verejnom záujme; c) nepodaril sa im dôkaz omluviteľného omylu. Zmätočná sťažnosť je bezzákladná.

a) Obžalovaní podali návrh na dôkaz pravdy, v ktorom je zahrnutý aj návrh na dôkaz omluviteľného omylu. Hájili sa tedy obžalovaní implicitne aj tým, že sa prípadne mýlili omluviteľne. b) Preskúmajúc obsah inkriminovaného článku, presvedčil sa aj najvyšší súd o tom, že článok bol uverejnený len za účelom sdelenia priebehu pojednávania mestskej rady, týkajúceho sa odstránenia údajného zlorádu pri stavaní mestského vodovodu. Článok zaoberá sa týmto predmetom a neobsahuje nijaké také tvrdenia, ktoré by neboly s ním v úzkej súvislosti, alebo z ktorých by bolo možné na to uzatvárať, že obžalovaní stranícky by boli chceli len ponížiť hlavnú súkromnú obžalobkyňu. Poneváč sdelenie o hore uvedenom predmete je v smysle § 6 odst. 3 a 4 zák. č. 108/1933 Sb. z. a n. v záujme verejnom, bol v tomto prípade prípustný dôkaz omluviteľného omylu. c) Taktiež nemýlil sa súd druhej stolice, keď uznal, že sa obžalovaným podaril dôkaz omluviteľného omylu. Mylný je sťažovateľkin názor, že omyl autora môže byť omluviteľný len tým, že čerpal zpravu z verejného tvrdenia, že sa určitý čin stal, lebo horeuvedená okolnosť je len jedným prípadným dôvodom k uznaniu omluviteľného omylu. V tomto prípade nie je sporné, že mestská rada skutočne sa usniesla, že v podstate na základe skutočností, obsažených v inkriminovanom článku, navrhuje podať proti žalobkyni trestné oznámenie. Obžalovaní písali síce o niečo viac, než k čomu by ich bolo objektívne oprávnilo

jednanie mestskej rady, lebo písali, že mestská rada zistila, že v tomto prípade bol bezpochybne spáchaný podvod; avšak v tomto smere mohli byť omluviteľne v omyle, lebo mestská rada skutočne sa usniesla na horeuvedenom návrhu. Preto nemýlil sa vrchný súd, keď oslobodil obžalovaných z dôvodu uvedeného v § 6, odst. 2 b) zák. č. 108/1933.

Avšak bezzákladná je aj zmätočná sťažnosť obžalovaných, založená na § 385. č. 1 a), c) — správne len na lit. c), a podaná z toho dôvodu, že obžalovaní mali byť oslobodení podľa § 44 zák. čl. XIV:1914 a následkom toho hlavná súkromná obžalobkyňa mala byť odsúdená na znášanie trestných trov obžalovaných. Trestnosť vylučujúci dôvod podľa § 44 zák. čl. XIV:1914 je tu len vtedy, keď článok verne reprodukuje verejné jednanie vrchnosti alebo verejný úradný spis. V tomto prípade však okrem referátu o jednaní mestskej rady autor vyjadril vlastne aj svoju osobnú mienku o pojednávanej veci — tvrdiac, že mestská rada zistila, že v tomto prípade bezpochybne sa stal podvod — hoci takéto zistenie ani nepatrí do oboru mestskej rady, lež trestného súdu, a mestská rada sa usniesla len o tom, že navrhuje podanie trestného oznámenia proti súkromnej obžalobkyni. Sdelenie nebolo tedy verné podľa smyslu a pravdivé v smysle § 44 zák. čl. XIV:1914, preto nemohol vrchný súd oslobodiť obžalovaných podľa citovaného §u. Bezzákladné zmätočné sťažnosti boli podľa § 36 por. nov. zamietnuté.

Čís. 5120.

Hanoblivé nadávky príslušníkom určitej národnosti v republike, prednesené len v rozčulení a z netrpezlivosti nad ich neobratnosťou, nie sú hanobením národnej menšiny v smysle § 14, čís. 5 zák. na ochr. rep., ale možno ich posudzovať s hľadiska zákona o ochrane cti; treba tu pokračovať podľa § 17, odst. 2 zák. čís. 108/33 Sb. z. a n.

(Rozh. zo dňa 8. novembra 1934, Zm III 148/34.)

Na j v y š š í s ú d v trestnej veci proti K. M., obžalovanému z prečinu podľa § 14, č. 5 zák. na ochr. rep., na základe verejného pojednávania následkom zmätočnej sťažnosti obžalovaného K. M. vyniesol tento r o z s u d o k: Vyhovujúc zmätočnej sťažnosti, založenej na dôvode zmätočnosti podľa č. 1 a) § 385 tr. p. zrušuje najvyšší súd rozsudky oboch súdov nižších stolíc a sprostuje podľa čís. 1 § 326 tr. p. obžalovaného obžaloby naň pre prečin podľa § 14, čís. 5 zák. čís. 50/1923 Sb. z. a n. podanej.

D ô v o d y :

Proti rozsudku vrchného súdu ohlásil obžalovaný zmätočnú sťažnosť podľa č. 1 a) § 385 tr. p., ktorú aj odôvodnil. Zmätočná sťažnosť je základná, pokiaľ sťažovateľ sa domáha úplného sprostenia z obžaloby.